

4. neděle velikonoční B

On je ten kámen, který jste vy stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kámen nárožní. V nikom jiném není spásy. (Sk 4,11.12)

První čtení

Skutky apoštolů 4,8-12

Petr, naplněn Duchem svatým, řekl: "Přední mužové v lidu a starší! Když se dnes musíme odpovídat z dobrého skutku na nemocném člověku, kým že byl uzdraven, tedy ať to víte vy všichni a celý izraelský národ: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých: skrze něho stojí tento člověk před vámi zdravý. On je ten 'kámen, který jste vy stavitelé odhodili, ale z kterého se stal kámen nárožní'. V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy."

Druhé čtení

1 Jan 3,1-2

Milovaní! Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se (nejen) smíme nazývat Božími dětmi, ale (že jimi) také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Evangelium

Jan 10,11-18

Ježíš řekl: "Já jsem pastýř dobrý! Dobrý pastýř dává za ovce svůj život. Kdo je najatý za mzdu a není pastýř a jemuž ovce nepatří, (jak) vidí přicházet vlka, opouští ovce a dává se na útěk – a vlk je uchvacuje a rozhání – vždyť (kdo) je najatý za mzdu, tomu na ovcích nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám svoje (ovce) a moje (ovce) znají mne, jako mne zná Otec a já znám Otce; a za ovce dávám svůj život. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Také ty musím přivést; a uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stádce, jen jeden pastýř. Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, a zase ho přijmu nazpátek. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od

sebe. Mám moc (život) dát a mám moc ho zase přijmout. Takový příkaz jsem dostal od svého Otce."

K zamyšlení

Čtvrtá velikonoční neděle, také nazývaná "Neděle dobrého pastýře", je nedělní oslavou povolání. Také tohoto dne jsou nám blízka ekumenická zamyšlení, neboť se hovoří o různých stádech, která se svolávají doromady.

Ve starověku byl často obraz pastýře a jeho stáda spojován s panovníky a vůdci a byl lidem představován jako takovýto obraz. V židovských spisech byl tento obraz pastýře spojován také s Bohem. Bůh se prokazuje během celých spásonosných dějin lidstva vždy znovu jako pastýř, který je zde pro každého z nás. Tento obraz obsahuje také hebrejské pojmenování Boha (Jahwe = jsem ten, kdo je zde pro vás). Kde je potřeba, je Vykupitel zakoušen jako pastýř, jako ten, který je připraven být zde pro ty, kteří ho potřebují, pro ně pracovat, pro ně žít, pro ně trpět a v nejhorším případě pro ně i zemřít. Když se Ježíš sám označuje za takového pastýře a současně se označuje za samotného Boha, znamená to pro náboženské vůdce lidí skandál, urážku Boha, ale současně jim tím připomíná, že se zaslíbili svým povoláním být pastýři svému lidu. Můžeme je pojmenovat služebníky, ale ne označením pastýři, kteří mají plnou zodpovědnost a náklonost ke svým ovcím. Placený služebník je ten, kdo je vždy v nebezpečí, že povede lidi k uzdravení podle svých vlastních představ a není schopen se podřídit vyšší autoritě.

Pouze jen jeden je schopen lidi dovést ke spáse: Kristus, Syn Boží. Uzdravující síla Ježíše, která je vidět na příkladu Petra, který uzdravuje posedlé, se chce ukázat na celém lidstvu. Na to nás upomíná jméno Ježíš ve své hebrejské podobě: Jehoschua – Jahwe je zachránce, pomocník, ten, který uzdravuje.

Co platí pro Ježíše a je řečeno o jeho stádcí platí také pro nás v přeneseném slova smyslu. Jako "Boží děti", jak jsme nazýváni ve druhém čtení, jsme povoláni k tomu, abychom se přidali ke sboru Boží lásky ve světě. Dokud se naše stádce zakládá na láskyplném vztahu s Kristem a my mu přenecháme vlastní řízení, budeme schopni naplnit správným způsobem toto poslání, vnést uzdravující křesťanství do světa.

Uzdravení je dnes potřebnější než kdy jindy. Staré a nové nemoci, vnitřní a vnější ochrnutí potřebují uzdravení, takové uzdravení, které je spojeno více s uzdravením celku, s hledáním smyslu života. Každý úspěšný proces uzdravení potřebuje důvěru na jedné straně a podporu na straně druhé. – Jak zásadní je to úkol "pastorální", "pastýřská péče" Církve jako celku a každého/každé nás!

Pokud bereme vážně naše pastýřské poslání, nesmíme bědovat, že nám chybí pastýř a povolání. Daleko více je to výzva pro každého z nás: Co ode mne Bůh může se schopnostmi, které mám, očekávat? Jak mohu přispět, aby se rozšířilo Boží království? Je moje jednání vůči ostatním uzdravující, podporující, vchází do života? Daří se mi jako pastýři/pastýřce přispět ke znovuspojení rozdělené křesťanské církve? Snažím se pomáhat změnit nespravedlivé ekonomické struktury, aby se všechna dobra tohoto světa spravedlivě rozdělila mezi bohaté a chudé?

Přispívám svým tou měrou, abych účinně podpořil odzborjení, mír, ekologická snažení? Nebo odpovídají moje skutky vlku, který bez ohledu na ztráty v každém životním odvětví ničí lidi a životní prostředí? Očekávají se angažované odpovědi...